

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

a Gerencsér Ügyvédi Iroda (1033 Budapest, Flórián tér 4-5.) által képviselt
felperesnek

a dr. Mészáros Győző Ügyvédi Iroda (1076 Budapest, Dózsa György út 68. 1/5.) által
képviseelt

ERSTE Bank Hungary Zrt. (1138 Budapest, Népfürdő u. 24-26.) **alperes** ellen

szerveződés semmisségének megállapítása iránt indított perében meghozta az alábbi

ítéletet

A bíróság megállapítja, hogy a felperes és az Erste Leasing Autófinanszírozási Zrt. által
2006. augusztus 29. napján megkötött 2006. számú kölcsönszerződés semmis.

A bíróság megállapítja, hogy a felperes és az Erste Leasing Autófinanszírozási Zrt. által
2011. július 15. napján megkötött vételi jog alapításáról szóló szerződés semmis.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperesnek az forgalmi
rendszámú, Opel Astra típusú gépkocsi törzskönyvét.

A bíróság ítéletével pótolja az alperes hozzájáruló nyilatkozatát ahhoz, hogy az
forgalmi rendszámú gépkocsi vonatkozásában a gépjármű-nyilvántartásból a nyilvántartó
hatóság törölje azon bejegyzést, miszerint a jármű csak az Erste Leasing Autófinanszírozási
Zrt. engedélyével idegeníthető el.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 154.000,-
(százötvennégyezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet
jelen bíróságon kell benyújtani 3 példányban a Fővárosi Törvényszékhez címezve.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú
bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, a teljesítési határidőre, a
kamatfizetési kötelezettségre vagy a kamat mértékére, a meg nem fizetett illeték vagy az
állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak az előzetes
végrehajthatósággal vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, illetőleg, ha a
fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, a fellebbező fél kérheti

fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.

I n d o k o l á s

A felperes és az Erste Leasing Autófinanszírozási Zrt. 2006. augusztus 29. napján „Hitel- és opciós szerződés magánszemélyek és egyéni vállalkozók részére” elnevezésű szerződést kötöttek. A szerződés alapján a hitelező 1.400.000,- forint svájci frank alapú kölcsönt nyújtott a felperesnek 96 hónap futamidőre, 12,03% ügyleti kamatlábbal, 22785,- forint induló részlet mellett. A havi törlesztő részletek esedékessége minden hónap 15-e. A szerződésben azt tüntették fel, hogy az induló THM 14,05%. A szerződésben meghatározott feltételek alapján a szerződés induló teljes hiteldíj mutatója ténylegesen 12,91%. A szerződés szerint a törlesztő részletek, a hitel ügyleti kamatlába és az induló teljes hiteldíj mutató (THM) a hitelező általános szerződési feltételeiben meghatározott módon változhat.

Az ÁSZF 4.1.5. pontja szerint a hitelező az adós részére értesítést küld a hitel összegéről, az eredeti törlesztőrészletek összegéről, valamint a részletek tőke és kamattartalmáról a hitelszerződésnek megfelelő devizanemben és forintban is kifejezve.

A felek megállapodtak abban is, hogy az adós kötelezettségei teljesítésének biztosítékául mint eladó vételi jogot enged a tulajdonába kerülő gépjárműre a tulajdonszerzéstől számított öt éves időtartamra a hitelező mint vevő javára. Az adós kötelezettséget vállal arra, hogy amennyiben a jelen szerződés öt évnél hosszabb ideig marad hatályban, a gépjárműre vonatkozó vételi jogot köteles mindaddig meghosszabbítani, amíg a jelen szerződés hatályban van.

A peres felek 2011. július 15-én vételi jog alapítására irányuló szerződést kötöttek. Az 5. pont értelmében az eladó vételi jogot enged a vevő részére a tulajdonában álló gépjárműre. A vételi jog időtartamát a felek öt évben határozták meg. A 11.a) pont értelmében az eladó saját költségén köteles a gépjármű törzskönyvébe a vételi jogot, valamint az elidegenítési és terhelési tilalmat a vevő javára az illetékes hatóságnál bejegyeztetni. A 11.b) pont szerint az eladó a gépjármű törzskönyvét a szerződés megkötésekor letétbe helyezi a vevőnél. Az eladó tudomásul veszi és hozzájárul ahhoz, hogy a vevő javára fennálló vételi jog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom következtében az illetékes hatóság a gépjármű törzskönyvét közvetlenül a vevőnek szolgáltatassa ki. A felek megállapodnak abban, hogy a vevő a vételi jog hatálya alatt a gépjármű törzskönyvét letétként tartja birtokában. A letét határozott időre, a vevőt megillető vételi jog időtartamára jön létre. A vevő a törzskönyvet a vételi joga megszűnését követően haladéktalanul átadja az eladónak.

A szerződés előírásainak megfelelően a gépkocsi törzskönyve a hitelező birtokába került, a gépjármű-nyilvántartásba pedig bejegyezték, hogy a jármű csak az Erste Leasing Autófinanszírozási Zrt. engedélyével idegeníthető el.

Az Erste Leasing Autófinanszírozási Zrt. 2012. december 31. napján beolvadt az Erste Bank Hungary Zrt.-be.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy a felek által megkötött kölcsönszerződés semmis. A kölcsönszerződés semmissége alapján jogkövetkezmények alkalmazását nem kérte. Kérte annak megállapítását is, hogy a vételi jog alapítá

szervződés semmis. Kérte az alperes kötelezését a gépjármű törzskönyve, valamint az elidegenítési és terhelési tilalom jármű-nyilvántartásból való törlésére vonatkozó nyilatkozat kiadására.

A kölcsönszerződés semmissége körében a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) szerződéskötéskor hatályban volt 213. § (1) bekezdésének a), b), c), d) és e) pontjára hivatkozott. Arra hivatkozott, hogy a szerződés nem jelöli meg svájci frankban a kölcsön összegét. Az ÁSZF 4.1.5. pontja értelmében csak később, a szerződéskötést követően kap értesítést a hitel összegéről, így az a szerződésben nincs meghatározva. Előadta, hogy a THM mértéke 12,91%, ez pedig nem szerepel a szerződésben, a szerződésben szereplő 14,05% nem valós. A c) pont kapcsán arra hivatkozott, hogy az árfolyamrés összegét százalékban kifejezett módon tartalmaznia kellene a szerződésnek, mert ez többletterhet jelent az adósnak, így költségnek minősül. A d) pont kapcsán előadta, hogy a szerződésben nem szerepelnek az árfolyamrés megváltoztatásának feltételei. Az ÁSZF 4.3.1. pontja pedig a hat hónapos svájci frank LIBOR 360 értékét határozza meg referenciaként, ennek konkrét értéke azonban nem szerepel a szerződésben, így nem állapítható meg, hogy mihez képest valósulhat meg a későbbi eltérés. Az e) pont kapcsán előadta, hogy álláspontja szerint a szerződés nem tartalmazza a törlesztőrészletek számát és összegét sem. Ebben a körben is hivatkozott az ÁSZF 4.1.5. pontja szerinti értesítésre, valamint arra, hogy az alperes naponta három devizaárfolyamot tesz közzé, a szerződés pedig nem tartalmazza, hogy ezek közül melyik árfolyam figyelembe vételével kell meghatározni a törlesztőrészlet összegét.

A vételi jogot alapító szerződés esetében arra hivatkozott, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 374. § (2) bekezdésének és 375. § (4) bekezdésének előírásai szerint legfeljebb öt évre lehet kikötni a vételi jogot, A kölcsönszerződés 8. pontja, illetve az öt év letelte után ismételt megkötött opciós szerződés ennek megkerülésére irányul, ezért semmis a Ptk. 200. § (2) bekezdése értelmében. Az alperesnek ezért nincs jogcíme a törzskönyv birtoklására, így annak kiadására köteles, továbbá köteles kiadni a hozzájáruló nyilatkozatot az elidegenítési és terhelési tilalom gépjármű-nyilvántartásból való törléséhez.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, álláspontja szerint egyik szerződés sem semmis. A kölcsönszerződés megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdése valamennyi előírásának. Nem vitatta, hogy nem a valós THM értéke szerepel a szerződésben, azonban ez nem eredményez semmisséget, feltehetően elírásról van szó. A felperes fizetési kötelezettségeit a helyes – és a szerződésben szereplőnél alacsonyabb, azaz a felperesre kedvezőbb – THM érték alapján határozták meg, az alperes nyilvántartása is ezt az értéket tartalmazza. Kifejtette az alperes, hogy a szerződés egyoldalú, felperes számára kedvezőbb módosítására jogosult volt az alperes, a szerződésben szereplőnél alacsonyabb THM alkalmazása ilyen módosítás, amit a felperes is elfogadott, különösen a vételi jogot alapító újabb szerződés aláírásával.

A kereset megalapozott.

A Hpt. szerződéskötéskor hatályban volt 213. § (1) bekezdése szerint semmis az a fogyasztási kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza

a) a szerződés tárgyát,

b) az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítás során figyelembe nem vett egyéb – esetleges – költségek meghatározását és összegét, v

ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést,
c) a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét,
d) azon feltételeknek, illetőleg körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható, vagy ha ez nem lehetséges, az erről szóló tájékoztatást,
e) a törlesztő részletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat.

A betéti kamat, az értékpapírok hozama és a teljes hiteldíj mutató számításáról és közzétételéről 41/1997. (III. 5.) Korm. rendelet 8. § (1) bekezdése szerint a teljes hiteldíj mutató (a továbbiakban: THM) az a belső kamatláb, amely mellett az ügyfél által visszafizetendő tőke és hiteldíj egyenlő az ügyfél által a hitel folyósításáig bezárólag a kölcsönrel kapcsolatban - a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel - fizetett összes költséggel csökkentett hitelösszeggel. A THM számításánál az ügyfél által a pénzügyi intézménynek fizetett költségeket, valamint a harmadik személynek fizetett költségek közül az ügyfél által felajánlott fedezet értékbecslésének díját és lakásépítéseknel a helyszíni szemlék díját kell figyelembe venni.

A Hpt. 213.§ (1) bekezdésének b.) pontja értelmében tehát a szerződésben fel kell tüntetni az éves százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, ennek hiányában a szerződés semmis. A szerződésnek nem egy THM elnevezésű rovatban szereplő tetszőleges számot kell tartalmaznia, ez ugyanis nem a teljes hiteldíjmutató. A szerződésnek azt a belső kamatlábat kell tartalmaznia, amely a szerződés előírása alapján a felek megállapodása szerinti kamat és költségek figyelembe vételével a jogszabályban meghatározott számítási mód alapján megfelel a fenti definíciónak. Ez pedig a per tárgyát képező szerződés esetében a felek által nem vitatottan 12,91%. Ez pedig a felek által ugyancsak nem vitatottan nem szerepel a szerződésben, így a szerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés b.) pontja alapján semmis. A semmisséget nem befolyásolja az, hogy a THM a szerződésben rögzítetténel magasabb vagy alacsonyabb, az adós számára kedvezőbb vagy kedvezőtlenebb. Kizárólag annak van jelentősége, hogy a fenti definíciók és számítási mód szerinti érték, azaz a THM szerepel-e a szerződésben. A semmisséget nem befolyásolja az, hogy a szerződés teljesítése során a felek milyen THM értéket vesznek figyelembe, és a semmisség a felek utólagos jóváhagyásával sem orvosolható. Az alperesnek a szerződés módosításával kapcsolatos érvelése egyébként is téves, mert a felek nem módosították a THM értékét, az ugyanis a szerződés megkötésekor sem volt az okiratban feltüntetett 14,05%.

A bíróság a Hpt. 213.§ (1) bekezdés b.) pontja alapján megállapította a szerződés semmisségét, ezért a további semmisségi okok vizsgálata szükségtelen volt.

A Ptk. 374.§ (2) bekezdése kimondja, hogy a visszavásárlási jogot legfeljebb öt évre lehet kikötni; az ezzel ellentétes megállapodás semmis. A 375.§ (4) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a vételi jogra a visszavásárlási jog szabályait kell alkalmazni. Vételi jogot tehát legfeljebb 5 évre lehet kikötni. A 2011-ben megkötött szerződés ugyan csak 5 évre szól, azonban ténylegesen a korábban szintén 5 évre megkötött szerződés meghosszabbítása. Ez egyértelműen kitűnik a kölcsönszerződés 8. pontjából, amely szerint az adós mindaddig köteles meghosszabbítani a vételi jogot, amíg a kölcsönszerződés hatályban van. Az alperes védekezése is ezt támasztja alá, hiszen arra hivatkozik, hogy a kölcsön egyetlen biztosítéka a vételi jog. A vételi jog tehát a felek szándéka szerint a kölcsön teljes időtartama alatt fenn kell, hogy álljon, ez pedig 8 évet jelent. A 8 évre

Pesti Központi Kerületi Bíróság
20.P.93.788/2012/16.

5

kikötés egyértelműen a fenti jogszabályba ütközne, ezért a felek ezen jogszabály megkerülésének szándékával kötöttek az első szerződés lejártát követően ismételt 5 évre vonatkozó szerződést. Az opciós szerződés ezért semmis a Ptk. 200.§ (2) bekezdése értelmében.

A Ptk. 237.§ (1) bekezdése szerint érvénytelen szerződés esetében a szerződéskötés előtt fennállott helyzetet kell visszaállítani. Az alperes az érvénytelen opciós szerződés alapján birtokolja a törzskönyvet és az érvénytelen szerződés alapján szerepel a javára bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom a gépjármű-nyilvántartásban. Ezért az eredeti állapot helyreállítása körében köteles a törzskönyv visszaszolgáltatására és a törléshez szükséges nyilatkozat kiadására, amit a Ptk. 295.§-a alapján a bíróság ítélete pótol.

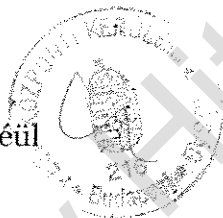
A bíróság ezért a módosított keresettel egyezően a rendelkező rész szerint határozott.

Az alperes a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 78.§ (1) bekezdése alkalmazásával az alperest kötelezte a felperes perköltségének megfizetésére, ami a lerótt illetékből és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a.) pontja szerinti ügyvédi munkadíjból (4x350.000,- forint 5%-a) áll.

Budapest, 2013. szeptember 10. napján

bíró

a kiadmány hitelűl

www.HitelSikerek.hu

